EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/2222

(2020. gada 23. decembris)

par dažiem dzelzceļa drošības un savienojamības aspektiem attiecībā uz pārrobežu infrastruktūru, kas savieno Savienību un Apvienoto Karalisti caur Lamanša pastāvīgo savienojumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([1]),

tā kā:

(1) Līgumu par Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ([2]) ("Izstāšanās līgums") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2020/135 ([3]), un tas stājās spēkā 2020. gada 1. februārī. Izstāšanās līguma 126. pantā minētais pārejas periods, kura laikā saskaņā ar Izstāšanās līguma 127. pantu Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā turpina piemērot Savienības tiesības ("pārejas periods"), beidzas 2020. gada 31. decembrī.

(2) Ar 10. pantu Līgumā starp Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti un Francijas Republiku par Lamanša pastāvīgā savienojuma būvniecību un ekspluatāciju, ko veic privāti koncesionāri, kas parakstīts Kenterberijā 1986. gada 12. februārī ("Kenterberijas līgums"), tika izveidota Starpvaldību komisija, lai uzraudzītu visus jautājumus, kas saistīti ar Lamanša pastāvīgā savienojuma būvniecību un ekspluatāciju.

(3) Līdz pārejas perioda beigām Starpvaldību komisija ir valsts drošības iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/798 ([4]) nozīmē. Šajā statusā tā visā Lamanša pastāvīgajā savienojumā piemēro Savienības tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz dzelzceļa drošību un, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/797 ([5]), dzelzceļa savstarpēju izmantojamību.

(4) Ja vien nav noteikts citādi, pēc pārejas perioda beigām Savienības tiesību akti vairs nebūs piemērojami Lamanša pastāvīgā savienojuma daļai, kas ir Apvienotās Karalistes jurisdikcijā, un attiecībā uz Lamanša pastāvīgā savienojuma daļu, kas ir Francijas jurisdikcijā, Starpvaldību komisija vairs nebūs valsts drošības iestāde saskaņā ar

([1]) Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 22. decembra lēmums.

([2]) Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020, 7. lpp.).

([3]) Padomes Lēmums (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/798 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa drošību (OV L 138, 26.5.2016., 102. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/797 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Eiropas Savienībā (OV L 138, 26.5.2016., 44. lpp.).

Savienības tiesību aktiem. Drošības atļauja Lamanša pastāvīgā savienojuma infrastruktūras pārvaldītājam un drošības sertifikāti dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas darbojas, izmantojot Lamanša pastāvīgo savienojumu, ko izdevusi Starpvaldību komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK ([6]) attiecīgi 11. un 10. pantu, zaudēs spēku no 2021. gada 1. janvāra.

(5) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2020/1531 ([7]) Francija tika pilnvarota risināt sarunas, parakstīt un noslēgt starptautisku nolīgumu ar Apvienoto Karalisti par Savienības dzelzceļa drošības un savstarpējas izmantojamības noteikumu piemērošanu Lamanša pastāvīgajam savienojumam, lai saglabātu vienotu drošības režīmu. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1530 ([8]) tika grozīta Direktīva (ES) 2016/798 cita starpā attiecībā uz noteikumiem, kas attiecas uz valstu drošības iestādēm.

(6) Pamatojoties uz Regulu (ES) 2020/1530 un saskaņā ar nolīgumu, kas paredzēts Lēmumā (ES) 2020/1531 un kas tika noslēgts, ievērojot minētajā lēmumā paredzētus konkrētus nosacījumus, Starpvaldību komisijai bija arī turpmāk jābūt vienotai drošības iestādei visā Lamanša pastāvīgajā savienojumā, vienlaikus attiecībā uz Francijas jurisdikcijā esošo Lamanša pastāvīgā savienojuma daļu esot valsts drošības iestādei Direktīvas (ES) 2016/798 3. panta 7. punkta nozīmē. Tomēr ir maz ticams, ka nolīgums, kas paredzēts Lēmumā (ES) 2020/1531, būs stājies spēkā līdz pārejas perioda beigām.

(7) Bez šāda nolīguma Starpvaldību komisija no 2021. gada 1. janvāra vairs nebūs uzskatāma par valsts drošības iestādi Direktīvas (ES) 2016/798 3. panta 7. punkta nozīmē attiecībā uz Lamanša pastāvīgā savienojuma daļu, kas ir Francijas jurisdikcijā. Starpvaldību komisijas izdotās drošības atļaujas un drošības sertifikāti vairs nebūs derīgi. Francijas valsts drošības iestāde kļūs par kompetento valsts drošības iestādi Lamanša pastāvīgā savienojuma posmā, kas ir Francijas jurisdikcijā.

(8) Ņemot vērā Lamanša pastāvīgā savienojuma ekonomisko nozīmi Savienībai, ir būtiski, lai Lamanša pastāvīgais savienojums turpinātu darboties pēc 2021. gada 1. janvāra. Šajā nolūkā drošības atļaujai, ko Starpvaldību komisija izdevusi Lamanša pastāvīgā savienojuma infrastruktūras pārvaldniekam, būtu jāpaliek spēkā ilgākais uz diviem mēnešiem no šīs regulas piemērošanas dienas, kas ir pietiekams laiks, lai Francijas valsts drošības iestāde varētu izdot pati savu drošības atļauju.

(9) Licences, kas saskaņā ar Eiropas Paralmenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES ([9]) III nodaļu izdotas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas viec uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, pēc pārejas perioda beigām vairs nebūs derīgas. Saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES 14. panta 3. punktu Francija 2020. gada 10. novembrī paziņoja Komisijai par savu nodomu sākt sarunas par pārrobežu nolīgumu ar Apvienoto Karalisti. Šāda nolīguma mērķis būtu ļaut dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kam ir tajā izdota licence, izmantot pārrobežu infrastruktūru, kas savieno Savienību un Apvienoto Karalisti caur Lamanša pastāvīgo savienojumu līdz *Calais-Fréthun* (Francija) robežstacijai un galastacijai, nesaņemot licenci saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES no Savienības licencēšanas iestādes.

(10) Lai nodrošinātu savienojamību starp Savienību un Apvienoto Karalisti, ir būtiski, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kam ir tajā izdota licence, turpinātu darboties. Šajā nolūkā to licenču derīguma termiņš, kuras Apvienotā Karaliste izdevusi saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES, un to

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2020/1531 (2020. gada 21. oktobris), ar ko Francijai piešķir pilnvaras risināt sarunas, parakstīt un noslēgt starptautisku nolīgumu, ar kuru papildina Līgumu starp Franciju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par Lamanša pastāvīgā savienojuma būvniecību un ekspluatāciju, ko veic privāti koncesionāri (OV L 352, 22.10.2020., 4. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1530 (2020. gada 21. oktobris), ar ko groza Direktīvu (ES) 2016/798 attiecībā uz dzelzceļa drošības un savstarpējas izmantojamības noteikumu piemērošanu Lamanša pastāvīgajā savienojumā (OV L 352, 22.10.2020., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.).

drošības sertifikātu derīguma termiņš, kurus izdevusi Starpvaldību komisija, būtu jāpagarina par deviņiem mēnešiem no šīs regulas piemērošanas dienas, kas ir pietiekams laiks, lai ļautu attiecīgajai dalībvalstij veikt nepieciešamos pasākumus savienojamības nodrošināšanai saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES un Direktīvu (ES) 2016/798 un pamatojoties uz nolīgumu, kas paredzēts Lēmumā (ES) 2020/1531.

(11) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz to atvieglojumu atsaukšanu, kas piešķirtas atļauju, sertifikātu un licenču turētājiem, ja netiek nodrošināta Savienības prasību izpilde. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([10]). Minēto pasākumu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, ņemot vērā to iespējamo ietekmi uz dzelzceļa drošību. Komisijai būtu jāpieņem nekavējoties piemērojami īstenošanas akti, ja pienācīgi pamatotos gadījumos tas ir nepieciešams nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.

(12) Ņemot vērā steidzamību, kas saistīta ar pārejas perioda beigām, ir lietderīgi paredzēt izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas minēts Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā.

(13) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, noteikt pagaidu pasākumus attiecībā uz dažiem dzelzceļa drošības un savienojamības aspektiem saistībā ar pārejas perioda beigām, nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstu līmenī, bet minēto pasākumu mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(14) Šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā, un tā būtu jāpiemēro no nākamās dienas pēc pārejas perioda beigām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Ar šo regulu paredz īpašus noteikumus, ņemot vērā Izstāšanās līguma 126. pantā minētā pārejas perioda beigas, attiecībā uz atsevišķām drošības atļaujām un drošības sertifikātiem, kas izdoti saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK, un atsevišķām licencēm, kas izdotas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES, kā minēts 2. punktā.

2. Šo regulu piemēro šādām atļaujām, sertifikātiem un licencēm, kas derīgas 2020. gada 31. decembrī:

a) drošības atļaujām, kas saskaņā ar Direktīvas 2004/49/ES 11. pantu infrastruktūras pārvaldītājiem izdotas Savienību un Apvienoto Karalisti caur Lamanša pastāvīgo savienojumu savienojošās infrastruktūras pārvaldības un ekspluatācijas vajadzībām;

b) drošības sertifikātiem, kas saskaņā ar Direktīvas 2004/49/ES 10. pantu izdoti dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un izmanto pārrobežu infrastruktūru, kas savieno Savienību un Apvienoto Karalisti caur Lamanša pastāvīgo savienojumu;

c) licencēm, kas saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES III nodaļu izdotas dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un izmanto pārrobežu infrastruktūru, kas savieno Savienību un Apvienoto Karalisti caur Lamanša pastāvīgo savienojumu.

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Direktīvas 2012/34/ES un Direktīvas (ES) 2016/798, kā arī saskaņā ar minētajām direktīvām un Direktīvu 2004/49/EK pieņemto deleģēto un īstenošanas aktu attiecīgās definīcijas.

3. pants

Drošības atļauju, drošības sertifikātu un licenču derīgums

1. Drošības atļaujas, kas minētas 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā, paliek spēkā divus mēnešus no šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Drošības sertifikāti, kas minēti 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, paliek spēkā deviņus mēnešus no šīs regulas piemērošanas dienas. Tie ir derīgi tikai, lai sasniegtu *Calais-Fréthun* robežstaciju un galastaciju, iebraucot no Apvienotās Karalistes, vai lai izbrauktu no minētās stacijas un galastacijas, dodoties uz Apvienoto Karalisti.

3. Licences, kas minētas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, paliek spēkā deviņus mēnešus no šīs regulas piemērošanas dienas. Atkāpjoties no Direktīvas 2012/34/ES 23. panta 1. punkta, minētās licences ir derīgas tikai teritorijā, kas atrodas starp šīs regulas pielikumā minēto *Calais-Fréthun* robežstaciju un galastaciju un Apvienoto Karalisti.

4. pants

Noteikumi un pienākumi, kas attiecas uz drošības atļaujām, drošības sertifikātiem un licencēm

1. Uz drošības atļaujām, drošības sertifikātiem un licencēm, ko reglamentē šīs regulas 3. pants, attiecas noteikumi, kuri tiem piemērojami saskaņā ar Direktīvām 2012/34/ES un (ES) 2016/798 un saskaņā ar īstenošanas un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar minētajām direktīvām.

2. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto drošības atļauju, drošības sertifikātu un licenču turētāji un attiecīgā gadījumā tos izdevusī iestāde, ja tā nav valsts drošības iestāde, kuras teritorijā Savienībā atrodas infrastruktūra un kuras kompetencē ietilpst *Calais-Fréthun* robežstacija un galastacija, sadarbojas ar minēto valsts drošības iestādi un iesniedz tai visu attiecīgo informāciju un dokumentus.

3. Ja informācija vai dokumenti nav iesniegti termiņā, ko šā panta 2. punktā minētā valsts drošības iestāde noteikusi savos pieprasījumos, Komisija pēc valsts drošības iestādes paziņojuma var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem atceļ atvieglojumu, kas turētājam piešķirts saskaņā ar 3. pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 7. panta 2. punktā.

4. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto drošības atļauju, drošības sertifikātu un licenču turētāji Komisiju un Eiropas Savienības Dzelzceļu aģentūru nekavējoties informē par visām citu kompetento drošības iestāžu darbībām, kas var būt pretrunā to pienākumiem saskaņā ar šo regulu, Direktīvu 2012/34/EK vai Direktīvu (ES) 2016/798.

5. Pirms atcelt atvieglojumus, kas piešķirti saskaņā ar 3. pantu, Komisija par nodomu veikt šādu atcelšanu savlaicīgi informē šā panta 2. punktā minēto valsts drošības iestādi, iestādi, kas izdevusi 1. panta 2. punktā minētās drošības atļaujas, drošības sertifikātus un licences, kā arī šādu atļauju, sertifikātu un licenču turētājus un dod tiem iespēju paust savu viedokli.

6. Attiecībā uz licencēm, kas minētas šīs regulas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, šā panta 1. līdz 5. punkta vajadzībām atsauces uz valsts drošības iestādi uzskatāmas par atsaucēm uz licencēšanas iestādi, kas definēta Direktīvas 2012/34/ES 3. panta 15. punktā.

5. pants

Savienības tiesību aktu ievērošanas uzraudzība

1. Valsts drošības iestāde, kas minēta 4. panta 2. punktā, uzrauga dzelzceļa drošības standartu piemērošanu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, izmantojot 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto pārrobežu infrastruktūru, un to piemērošanu minētajai pārrobežu infrastruktūrai. Turklāt valsts drošības iestāde pārbauda, vai infrastruktūras pārvaldītāji un dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi ievēro Savienības tiesību aktos noteiktās drošības prasības. Attiecīgā gadījumā valsts drošības iestāde sniedz Komisijai un Eiropas Savienības Dzelzceļu aģentūrai ieteikumu Komisijai rīkoties saskaņā ar 2. punktu.

Licencēšanas iestāde, kas minēta šīs regulas 4. panta 2. punktā un 6. punktā, uzrauga, vai attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ko Apvienotā Karaliste ir licencējusi, kā minēts šīs regulas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā, joprojām tiek izpildītas Direktīvas 2012/34/ES 19. līdz 22. panta prasības.

2. Ja Komisijai ir pamatotas bažas, ka drošības standarti, ko piemēro, sniedzot šīs regulas darbības jomā esošos dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus vai ekspluatējot šīs infrastruktūru vai tās pašas infrastruktūras daļu, kura atrodas Apvienotajā Karalistē, neatbilst attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, tā bez liekas kavēšanās pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem atceļ atvieglojumu, kas turētājam piešķirts saskaņā ar 3. pantu. Pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus piemēro *mutatis mutandis*, ja Komisijai ir pamatotas bažas par 1. punkta otrajā daļā minēto prasību izpildi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 7. panta 2. punktā.

3. Šā panta 1. punkta vajadzībām attiecīgi valsts drošības iestāde vai 4. panta 2. un 6. punktā minētā licencēšanas iestāde, nosakot samērīgu termiņu, var pieprasīt informāciju no attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Ja minētās attiecīgās kompetentās iestādes nav sniegušas pieprasīto informāciju noteiktajā termiņā vai ir sniegušas nepilnīgu informāciju, Komisija pēc valsts drošības iestādes vai licencēšanas iestādes, kas minēta attiecīgi 4. panta 2. un 6. punktā, paziņojuma var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem atceļ atvieglojumu, kas turētājam piešķirts saskaņā ar 3. pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 7. panta 2. punktā.

4. Pirms atcelt atvieglojumu, kas piešķirts saskaņā ar 3. pantu, Komisija par nodomu veikt šādu atcelšanu savlaicīgi informē 4. panta 2. punktā minēto valsts drošības iestādi, iestādi, kas izdevusi 1. panta 2. punktā minētās drošības atļaujas, drošības sertifikātus un licences, šādu atļauju, sertifikātu un licenču turētājus, kā arī Apvienotās Karalistes valsts drošības iestādi, un sniedz tiem iespēju paust savu viedokli.

6. pants

Apspriešanās un sadarbība

1. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes vajadzības gadījumā apspriežas un sadarbojas ar Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu šīs regulas īstenošanu.

2. Attiecīgā dalībvalsts pēc pieprasījuma bez liekas kavēšanās sniedz Komisijai visu saskaņā ar 1. punktu iegūto informāciju vai jebkādu citu šīs regulas īstenošanai svarīgu informāciju.

7. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas minēta Direktīvas (ES) 2016/797 51. pantā, un komiteja, kas minēta Direktīvas 2012/34/ES 62. pantā. Minētās komitejas ir komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

2. To piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

3. Šīs regulas piemērošanu beidz 2021. gada 30. septembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 23. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
D. M. SASSOLI	M. ROTH